

۲۰۱۷/۰۳/۱۰

بصیر صبح

تولید و ترافیک مواد مخدره چگونه و وسیله کیهان انجام میشود؟؟؟ "تحقیق مستند در مورد کشت، تولید و قاچاق مواد مخدر" بخش اول

با حضور یک دهه نیروهای خارجی در افغانستان کشت و تولید تریاک در کشور به رشد قابل ملاحظه ای رسیده است. در حدود ۲۲۴ هزار هکتار زمین در سال دوهزار و پانزده زیر کشت خشخاش بوده که در مقایسه با سال گذشته ۷ درصد افزایش را نشان می دهد در حدود ۷۱ هزار هکتار زمین از سال ۱۹۹۴ زیر کشت تریاک خالص در افغانستان بوده است که در مقایسه با سال ۲۰۱۴ بیش از سه برابر رشد داشته است که با این حال افغانستان بزرگترین مرکز تولید کننده تریاک در جهان محسوب می شود. در ولایت هلمند در حدود ۱۰۳۲۴۰ هکتار زمین در سال ۲۰۱۴ زیر کشت تریاک بود که این ولایت به بزرگترین مرکز کشت و تولید مواد مخدر تبدیل شده است. در صد کشت و تولید تریاک در ولایات جنوبی، شرقی و غربی صورت گرفته است.

بعد از سال نوزده صد و هفتاد و نه میلادی بخشی از فعالیت های مخفی سازمان سی آی آ ایجاد یک شبکه بنیادگرای اسلامی بود که به آن نام جهاد و جنگ مقدس بر علیه شوروی داده شد. این شبکه از طرف ایالات متحده و عربستان سعودی پشتیبانی می شد. اما بخش اعظم کمک مالی این عملیات از طریق قاچاق مواد مخدر در مثلث طلایی (منطقه تولید تریاک در آسیای مرکزی و افغانستان) تأمین می شد. در سال نوزده هشتاد پنج ریگن رییس جمهور وقت امریکا دستور العمل امنیت ملی را امضاء کرد. بر اساس این دستور العمل باید کمک نظامی را به مجاهدین هر چه بیشتر تقویت نمود تا به از هم پاشی قوای شوروی و خروج آنان از افغانستان منجر شود. کمک های نظامی به شدت افزایش یافت، به طوریکه در سال نوزده هشتاد و هفت سلاح های تحویلی به مجاهدین به شصت و پنج هزار تن رسید. در طی این مدت سیل متخصصین سی آی آ و پنتاگان به طور پنهانی و بی وقفه راهی دفتر مرکز سازمان اطلاعات پاکستان ای.اس.ای واقع در شاهراه اصلی روالپندی شد. در همین محل متخصصین سی آی آ و پنتاگان برای سازمان دادن جنگ شورشیان بر علیه قوای شوروی با ای اس

آی پاکستان دیدار می کردند. سازمان سی آی آ از طریق سرویس اطلاعاتی پاکستان نقش کلیدی در تربیت نظامی مجاهدین افغانستان داشت. مدارسی که توسط بنیاد گریان وهابی و پشتیبانی مالی عربستان تشکیل شده بودند تدریجاً تدریس تکنیک های جنگ های گریلایی سازمان سی آی آ را در تعالیم خود گنجانند. ایالات متحده امریکا از دیکتاتور پاکستان جنرال ضیاءالحق در تأسیس هزاران مدرسه افراطی در پاکستان پشتیبانی کرد، مدارسی که از آنان طالبان سربر آوردند. بدینسان سازمان سی آی آ تلاش خود را بر ترویج این اندیشه گذاشته بود که از اسلام یک ایده سیاسی اجتماعی بی سازد.

سازمان سی آی آ عملیات بر اندازی حکومت افغانستان را آغاز کرده بود. اکنون روشن است که هدف واقعی واشنگتن اقدام به ایجاد جنگی داخلی در افغانستان بود، جنگی که تا اکنون ادامه دارد. برژینسکی مشاور امنیت ملی دولت کارتر در یک مصاحبه مطبوعاتی در نوزده نود و هشت حمایت از مجاهدین توسط سازمان سی آی آ را به این شکل تایید کرد: بر اساس اطلاعات رسمی، سازمان سی آی آ کمک به مجاهدین را از سال نوزده هشتاد میلادی یعنی بعد از حمله نظامی شوروی به افغانستان در بیست چهار دسامبر نوزده هفتاد و نو آغاز کرد. اما حقیقت امر تاکنون مخفی نگه داشته شده است. واقعیت این است که در سوم جولای نوزده هفتاد و نه کارتر رییس جمهور دستور العملی را امضاء نمود که بر طبق آن باید به مخالفان دولت طرفدار شوروی به صورت مخفی کمک می شد.

منابع خبری تأکید بر این می نمایند که مزارع بزرگ خشخاش در کنار پایگاه های نظامیان خارجی در افغانستان کشت می شوند؛ به گزارش خبرگزاری (شفقتنا افغانستان)، به نقل از تحلیلگران، سود امریکا را از تولید و قاچاق مواد مخدر در افغانستان، بسیار بیشتر از مصارف واشنگتن در افغانستان دانسته و نوشت: پایگاه اینترنتی 'گلوبال ریسرچ' یکی از پایگاه های خبری - تحلیلی که مرکز آن در کانادا است و روزانه نزدیک به یکصد و سی هزار بازدید کننده دارد، دریکی از گزارش هایی که اخیراً به قلم «شروود رز» منتشر کرد، نوشت که امریکا سالانه پنجاه میلیارد دلار از کشت و قاچاق مواد مخدر در افغانستان کسب درآمد می کند. زمانی که طالبان بر سر قدرت بود، سخت گیری بیشتری بر تجارت مواد مخدر صورت می گرفت؛ اما اکنون اوضاع پس از تهاجم امریکا به افغانستان بسیار بدتر از گذشته شده است.

اریک والبرگ یک روزنامه نگار سرشناس کانادایی نیز در مقاله ای با عنوان "امپریالیسم پست مدرن" نوشته است: تولید مواد مخدر در افغانستان از صد و هشتاد پنج تن در سال دوهزار و یک تقریباً سی و سه برابر شده و در سال دو هزار و شش به شش هزار و صد تن افزایش یافت و در سال دوهزار و هفت، افغانستان تقریباً نود و سه درصد هروئین جهان را تولید کرد.

روزنامه "هوفینگتون پست" به نقل از "رون پل" نماینده سابق جمهوریخواه در مجلس نمایندگان امریکا نیز می نویسد که این موضوع کاملاً بدهی است که سی آی آ در معاملات قاچاق مواد مخدر عمیقاً فعالیت داشته است.

جنرال گاریف از فرماندهان سابق اردوی روسیه هم به تلویزیون "راشیا تودی" گفته است: امریکا قصد متوقف کردن تولید مواد مخدر در افغانستان را ندارد؛ چرا که با آن، هزینه حضور نظامی خود را در این کشور تأمین می کند.

وی با بیان این مطلب که امریکایی ها خود شان پذیرفته اند که مواد مخدر اغلب با هواپیما های امریکایی از افغانستان خارج می شود، گفت: "قاچاق مواد مخدر در افغانستان برای آنها سالانه حدود پنجاه میلیارد دلار درآمد دارد که به طور کامل مصارف نظامی آنها را در افغانستان تأمین می کند." جای تردیدی نیست که تولید مواد مخدر در افغانستان نسبت به سال دو هزار و شش که شش هزار و صد تن تخمین زده شده، تا سال دوهزار و سیزده افزایش چشمگیری داشته است. آخرین احصائی تولید مواد مخدر هشت هزار و سه صد تن گفته شده، که افزایش قابل توجهی را نشان می دهد.

اینکه بازار مصرفی این مقدار عظیم مواد مخدر کجاست؟ بیشترین سود از قاچاق مواد مخدر نصیب چه کسانی می شود؟ وی می نویسد: اگر فرض را بر این بگیریم که از مجموع هشت هزار و سه صد تن مواد مخدر تولید شده در ولایات جنوبی و نا امن، هزارتن آن، از طریق سرحدات زمینی افغانستان قاچاق می شود یا به مصرف داخلی معنادرین افغانستان می رسد، یا توسط پلیس و وزارت مبارزه با مواد مخدر افغانستان نابود می شود و یا به مصارف طبی می رسد؛ سر نوشت مابقی این مواد مخدر که بالغ بر هفت هزار تن است چه می شود؟!

بر اساس این گزارش، حامد کرزی رییس جمهور قبلی، چند سال قبل دریکی از سخنرانی های خود گفت که درآمد کشورهای خارجی از کشت خشخاش در افغانستان سالانه در حدود شصت میلیارد تا صد میلیارد دلار است. گزارش جدید گلوبال ریسرچ نیز بیانگر سود حد اقل پنجاه میلیارد دلاری سازمان اطلاعات امریکا (سی آی آ) از محصول خشخاش تولید شده در افغانستان است.

برخی از تحلیلگران افغان، سود امریکا از مواد مخدر را بسیار بیشتر از این رقم می دانند، اما اگر همین رقم فعلی را نیز بپذیریم، درآمد امریکا از مواد مخدر بسیار بالاتر از مصارف آنها در افغانستان است.

مصارف امریکا در افغانستان اعم از کمک به دولت، کمک به برخی نهاد ها، تدارکات نظامیان امریکایی، تأمین مصارف پایگاه ها و... بسیار کمتر از پنجاه میلیارد دلار درآمد آنها از قاچاق مواد مخدر است.

همگان آگاه هستند که یکی از منابع مهم تدارکات طالبان، کشت وسیع مواد مخدر در جنوب کشور است؛ مزارع بزرگ خشخاش که خریداران ثروتمندی دارد و بطور تضمینی به فروش می رسد، سبب شده که مواد مخدر، با خیالی آسوده

کشت و برداشت شود و به فروش برسد و سود سرشاری را نصیب سازمان سی آی آ و گروه طالبان کند و نتیجه آن شود که جنگ در افغانستان همچنان تداوم یابد. تولید مواد مخدر در افغانستان، پیامد زیانباری برای مردم دارد. گسترش روزافزون اعتیاد به مواد مخدر، ناهنجاری های اجتماعی حاصل از آن، ایجاد شکاف طبقاتی حاصل از کشت و فروش مواد مخدر، تقویت مافیای اقتصادی و سیاسی که با مواد مخدر ارتباط دارند و... همه باعث ایجاد مصائب اجتماعی جدیدی برای مردم شده که نتیجتاً فرصت طلبی طالبان، مافیای اقتصادی، سازمان سی آی آ و زمین داران بزرگ خشخاش، می باشد.

مبارزه پلیس ملی و وزارت مبارزه با موادمخدر که گاهی با چوب به جان مزارع کوچکی از مواد مخدر می افتند هرگز راه به جایی نخواهد برد. کشتزارهای وسیع خشخاش، هرگز با این سیستم، از بین نخواهند رفت. مزارع بزرگ خشخاش در کنار پایگاه های بزرگ نظامی خارجی قرار دارند و در سایه همین پایگاهها کشت می شوند؛ پایگاه هایی که هیچ نهاد ملی و دولتی افغانستان به آنها دسترسی ندارند و از متن و مبنای آن، اطلاع دقیقی در دست نیست. دولت افغانستان و شخص رئیس جمهور، به درستی به این مسئله واقف هستند و انتظار می رود با جدیت، پیوند عمیقی که میان کشت کنندگان موادمخدر، سازمان سی آی آ، طالبان و قاچاقچیان بزرگ وجود دارد را پاره کنند.

این سیاست تفرقه انداز و نفع ببر تا اکنون به شدت ادامه دارد و افغانستان را در کام نابودی کشانده است و این اهداف پیامد های منفی بسیاری را به کشور بار آورد و یکی از تأثیرات منفی آن این است که نام افغانستان آلوده و خدشه دار شده است و ما به فاسد ترین کشور دنیا تبدیل شدیم و از لحاظ درجه شفافیت جزء سه کشور پایین دنیا هستیم. این تبلیغ نامطلوبی برای افغانستان است هیچکس با این حالت نمی آید در افغانستان سرمایه گذاری کند. مسأله حایز اهمیت این است که بی باوری در بین مردم به وجود می آید وقتی اعتماد مردم به دستگاه دولتی که بعنوان خدمتگذاران مردم هستند تغییر کند فاصله بین مردم و دولت از بین می رود، بنابراین تخریب و ویرانی ایجاد می شود. اگر ما فساد را از بین ببریم فساد ما را از بین نمی برد. در افغانستان یک اراده قوی سیاسی و اخلاقی در از بین بردن فساد وجود ندارد.

یکی از عوامل اصلی ونخستین عامل در وجود مزارع تریاک و گسترش این مزارع، مافیای تجارت و قاچاق مواد مخدر است. این مافیا از سه بخش داخلی، منطقوی و بین المللی تشکیل میشود. هیچگاه نه در گذشته و نه امروز، دهقانان و زارعین کوکنار به وجود آورنده مافیای تجارت و قاچاق مواد مخدر نبودند و در آینده هم نخواهند بود. این قاچاقچیان و تاجران قدرتمند مواد مخدر چه در داخل و چه در خارج افغانستان هستند که کشت و زرع تریاک را در افغانستان به وجود آورده اند و عامل گسترش و زرع تریاک میشوند. آیا تریاک و مواد مخدر را دهقانان و زارعین تریاک از افغانستان به بیرون کشور می برند؟ آیا از هر ده گرام هیروئینی که در کوچه ها و جاده های لندن در دست نو جوانان انگلیسی قرار دارد با مرکب و قاطر توسط دهقانان هلمندی، ننگر هاری، قندهاری، و بدخشانی انتقال داده شده است؟ مسلماً که پاسخ منفی است. اگر مافیای قدرتمند تجارت و قاچاق داخلی مواد مخدر در افغانستان تریاک و هیروئین را تا آنسوی سرحدات می برند، مافیای قدرتمند تر از آنها آنرا تا کوچه ها و پس کوچه های لندن، واشنگتن، نیویارک، برلین، مسکو، تاشکند... می رسانند. از این رو بار این شرمساری را نباید مردم و دولت مادر برابر خارجی ها به تنهایی بکشد. بلکه قسمت اعظم آن بار را بدوش خارجیها بگذارد. تقسیم بار از این زاویه نیز قابل توجیه و منطقی است که اگر در یک جامعه ای که فقیر، عقب مانده، جنگ زده، ویران و دارای پایین ترین سطح سواد و تعلیم و تربیه است، کشت تریاک و تجارت تریاک و مواد مخدر مایه شرمساری و خجالت باشد، در جوامع مدرن، پیشرفته، مرفه، دارای فرهنگ و مدنیت عالی غربی و در لندن و واشنگتن مرکز ترقی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی و اقتصادی جهان، قاچاق و اعتیاد مواد مخدر بیشتر مایه خجالت و شرمساری است.

از این ها که بگذریم پرسش این جا است که چرا با قاچاقچیان و تاجران مواد مخدر به عنوان یک عامل اصلی زرع و تولید تریاک با شدت و قاطعیت بیشتر از مبارزه علیه زارعین تریاک و مزرعه تریاک برخورد نمی شود؟ چرا به همان پیمانهای که تصویر تخریب مزرعه تریاک توسط پولیس و نیروهای امنیتی افغانستان در پرده های تلویزیون به نمایش گذاشته میشود از دستگیری و محاکمه تاجران و قاچاقچیان مواد مخدر در تلویزیونها تصویری به چشم نمی خورد؟ در حالی که آنچه را دهقان گفت و آنچه را که بارنت روبین امریکایی با صراحت اظهار داشت و روزنامه امریکایی آنرا با صراحت بیشتر نوشت، وزیر داخله پیشین (جلالی) نیز می گفت. از دخالت و مشارکت افراد دولتی در تجارت و قاچاق مواد مخدر صحبت میکرد و آنها را به افشاء کردن و محاکمه تهدید مینمود. اما چشمها هنوز در انتظار این افشاء و محاکمه باقی مانده اند. تا زمانیکه مافیای تجارت و قاچاق مواد مخدر فعال و قدرتمند باقی بماند، مشکل تولید و زرع تریاک هم در افغانستان حل نمیشود.

پایان